

Δευτέρα

Δευτέρα, η, ουσ. [θηλ. του αρχ. επιθ. δεύτερος], η Δευτέρα, η πρώτη μέρα της εργάσιμης εβδομάδας, αλλά η δεύτερη μέρα μετά την Κυριακή, που θεωρείται πρώτη. (Λαϊκό τραγούδι: το Σαββατοκύριακο ω! ω! ω! το Σαββατοκύριακο κουτσά στραβά περνά, τη **Δευτέρα** μάστορα μπατίρηδες ξανά)·

- αν δεν αρχίσει τη Δευτέρα η δουλειά, δεν τελειώνει το Σαββάτο, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- από Δευτέρα ή από Δευτέρας, έκφραση με την οποία αναβάλλουμε κάτι που πρέπει να κάνουμε, ή μεταθέτουμε κάποια δέσμευσή μας για την επόμενη Δευτέρα, ενώ πολλές φορές, έχει την έννοια επ' αόριστον: «πότε θα μου δώσεις τα λεφτά που μου χρωστάς; -Από Δευτέρας || εσύ δεν είπες πως θα κόψεις το τσιγάρο; -Το 'πα, αλλά από Δευτέρα». Συνών. από βδομάδα·

- Καθαρή (Καθαρά) Δευτέρα, η πρώτη μέρα νηστείας της Μεγάλης Σαρακοστής, που ο κόσμος τη γιορτάζει και στο ύπαιθρο με φαγοπότι, χορό και το πατροπαράδοτο πέταγμα του χαρταετού: «την Καθαρή Δευτέρα, περάσαμε πάρα πολύ όμορφα με την παρέα μου στην εξοχή»·

- κάνω Καθαρή (Καθαρά) Δευτέρα, πηγαίνω κάπου για να γιορτάσω την Καθαρή Δευτέρα, γιορτάζω την Καθαρή Δευτέρα: «φέτος, όπως και κάθε χρόνο, έκανα Καθαρή Δευτέρα με την οικογένειά μου στο Σέιχ-Σου»·

- μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα, αναβάλλει συνεχώς να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που έχει απέναντί μου: «μου υποσχέθηκε πως θα έρθει να συζητήσουμε το πρόβλημα, αλλά μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα». Συνών. μ' έχει από βδομάδα σε βδομάδα·

- με πάει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. φρ. μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα·

- με ρίχνει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. συνηθέστ. μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα·

- της Κυριακής χαρά και της Δευτέρας λύπη, βλ. λ. [Κυριακή](#)·

- τις Δευτέρες, κάθε Δευτέρα, όλες τις Δευτέρες: «τις Δευτέρες, που 'ναι κλειστά τ' απόγευμα και δεν έχω δουλειά, ασχολούμαι αποκλειστικά με το διάβασμα λογοτεχνικών βιβλίων»·

- το πάει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. φρ. μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα·

- το ρίχνει από Δευτέρα σε Δευτέρα, βλ. συνηθέστ. μ' έχει από Δευτέρα σε Δευτέρα·